

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906164049728/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

PETREUS gik og svirrede nogen tid, men da Henrik ikke lod til at synes om mere selskab på gården, måtte han gå op til landsbyen, der var temmelig stor og havde kro. Henrik så ikke meget til ham om dagen, og undertiden kom han heller ikke hjem om natten. Henrik gav ham penge, han skulde more sig, så meget han trængte til, det var vel længe siden.

Den ottende dag kom Petreus hjem i morgenstunden. Han blev liggende til aften; så listede han lidt omkring og så temmelig sølle ud.

Nu er det måske forbi? spurte Henrik: — og du har sagtens moret dig godt.

Moret mig? Synes du overhovedet, at noget er morsomt?

Så må jeg for alvor skælde ud, for du er ringere end en hanhund. Ellers når hanhunden langt om længe kommer hjem igen til jomfru Petersen, og hun i sin forargelse skælder ud og den skammer sig, som kun sådan en hund kan, så er der dog den for hunden så forsonende omstændighed tilbage, at den har moret sig. Det falder i enhver sådan jomfruhunds lod at blive skældt pelsen fuld, men det forringer ikke det, der er gået foran. Du derimod, Petreus, du er den fladeste hanhund, jeg endnu har set, og du kan ikke som dine kolleger, sætte dig ud på stentrappen og vifte med halen under indtryk af minder.